

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Secundus, Siue Exempla, In Septem Capitalium Vitiarum
Detestationem, Per Quadragesimam, Anno M. DC. XLVI. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 16. Historiæ superioris documenta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48186](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48186)

cum triumpho, in cœleste gaudium introducemus. His dictis, disparuit. Vaticanij, ac promissionis veritatem euentus probauit.

P A R S S E C V N D A.

QVIS, ex hac historia, velut è fertilissimo horto, non varios fructus colligat? 1. Discimus, nullum Spiritu S. esse præstantiorem consolatorem. Cur ergo ad eum, tam raro, tam tepidè, tam tardè recurrimus? cur fallacis mundi solatia, tanti facimus? quærimus? & anteponimus optimo consolatori? *Bonum est confidere in Domino, quàm confidere in homine.* 2. Discimus SS. Trinitatis personas agnoscere, & venerari. 3. Discimus Dei vias, qui hominem peccatorem, etiam *ex inuito volentem facit*, & ut B. Prosper ait, *quibuslibet modis infidelitatem resistentis inclinat, ut cor audientis, obediendi in delectatione generata, ibi surgat, ubi premebatur: ibi discat, ubi ignorabat; inde fidat, unde diffidebat; inde velit, unde nolebat.* Hoc est, quod ait: *Ego percutiam, & ego sanabo.* Multis morbi sunt salutare. Plurimi vtiliter terrentur, & turbantur. *Traditam nobis diuinitus disciplinam, ait S. Cyprianus, pax longa corrumpat, iacentem fidem, & pœnè dixerim dormientem censura cœlestis erexit.* 4. Discimus, quantum possit oratio, pro alijs, ex charitate facta. *Hac est fiducia, quam habemus ad eum, quia quodcumque petierimus, secundum voluntatem eius, audit nos; sicut audiuit fratrem pro fratre orantem. De quocumque pessimo in hac vita constituto utique non est desperandum, ait Hipponensis antistes, nec pro illo imprudenter oratur, de quo non desperatur.* 5. Discimus, nulli desperandum, quamuis plurimis se se peccatis inquinârit; quamuis diu in hoc luto hæserit; quamuis ad extremum vitæ peruenerit. *Millies peccasti, millies pœnitentiam age. Si peccata, ait S. Basilius, & magnitudine, & numero possunt definiri: miserationes autem Dei neq; magnitudinè, neq; numero possunt circumscribi, sine dubio non est, cur desperatio adhibenda sit, sed agnoscenda misericordia Dei, & commissæ peccata detestanda. Et si quis innumeris peccatis sit sauciatus, inquit S. Chrysostr. si eorum pœniteat, & bonum agat, ita Deus omnia abolet, ut nullum eorum vestigium appareat.* Et S. Augustinus: *Fortè cogitat aliquis, tam grauiam se admisisse peccata, ut jam Dei misericordiâ promereri non possit; absit hoc à sensibus omnium peccatorum. O homo, quicumque illam peccatorum*

XVI.
HISTORIAN
SUPERIORIS
DOCUMENTA.

Psal. 117. 8.

B. Prosper.
lib. contr.
Collator. c. 6.

S. Cyprian.
serm. de lapsis.

I. Iean. 5. 14.

S. Aug. lib. 1.
Retract. c. 19.

S. Basil. in
reg. breuiorib.
q. 13.

S. Chrysostr.
proem. 1. in
Isaiam.

S. Aug. serm.
58. de temp.

multitudinem attendis, cur & omnipotentiam celestis medici non attendis? Cum enim Deus velit misereri, quia bonus est; & possit, quia omnipotens est; ipse contra se diuina bonitatis ianuam claudit, qui Deum sibi misereri, aut non uelle, aut non posse credidit; eumq; aut bonum, aut omnipotentem esse diffidit. Sit ergo quantacunque multitudo iniquitatum humanarum, maior tamen est multitudo miserationum diuinarum. Sed Midas es, & auriculas, immo fibras & pigritiam asini habes? sed, in rebus sacris, nihil ab elephante differs? Sed diu in sordibus iacuisti? sed vno tantum gradu à morte, & ab æterna damnatione distas? Audisti, qualis fuerit, & quò deuenit iuuenis ille: pariter & cum morte, & cum desperatione luctabatur. *Nunquam serua est conuersio*, ait S. Hieronymus. *Latro de cruce transijt ad Paradisum. Nabuchodonozor rex Babylonis, post efferationem corporis & cordis, mentem recipit humanam.* Assonat D. Augustinus, dum scribit: *Nunquam Deus spernit pœnitentiam, si ei sincere, & simpliciter offeratur.* Et infra: *Donec sumus in hac vita, quantacunque nobis acciderint peccata, possibile est, omnia ablui, per pœnitentiam.* Subscribit B. Isidorus, quo teste, *Nullus desperare debet veniam, etiamsi circa finem vite ad pœnitentiam conuertatur. Vnumquemque enim Deus de suo fine, non de vita præterita iudicat.* Quò deuenisset Parisiensis adolescens, si eum de vita præterita Deus iudicauisset? Vitam malè traduxit, sed bene clausit; & in cœlum intrauit. Agite o senes capulo proximi, adeste moribundi ex intemperantia iuuenes, de quibus medicus desperauit: si actum est de corpore vestro, nondum tamen actum est de anima vestra: tam diu vobis licet sperare, quàm spirare. Quia, vt S. Cyprianus loquitur, & in eodem articulo temporis, cùm iam anima festinat ad exitum, & egrediens ad labia expirantis emerferit, pœnitentiam clementissimi Dei benignitas non aspernatur: nec seruum est, quod verum, nec irremissibile, quod voluntarium: & quacumq; necessitas cogat ad pœnitentiam, nec quantitas criminis, nec breuitas temporis, nec hora extremitas, nec vita enormitas, si vera contritio, si pura fuerit voluptatum mutatio, excludit à venia; sed in amplitudine sinus sui, mater charitas prodigos suscipit reuertentes; & velit nolit Nouatus hæreticus, omni tempore, Dei gratia recipit pœnitentes. Itaque si properandum est, summis velis vti licet; & vt in prouerbio est, ventis deltitutus re-
raos potest adhibere.

S. Hieronym.
ad Lætam ep.
7.
S. Aug. serm.
181. de temp.

Isidor. lib. 2.
de summo
bono c. 144

S. Cyprian.
serm. de co-
na dom.